

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5C/50/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416201102
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8416201102.17

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok v spore žalobcov : 1./ R. Z., L.. K., I.. XX.X.XXXX, Z. Z. Ú., Y. XX, XXX XX B., 2./ O. K., I.. XX.XX.XXXX, Z. H. XXX/X, XXX XX K., 3./ W. K., I.. XX.XX.XXXX, Z. H. XXX/X, XXX XX K., 4./ B. V., L.. K., I.. XX.X.XXXX, Z. H. XXX/X, XXX XX K., 5./ X. K., I.. XX.X.XXXX, Z. H. XXX/X, XXX XX K., 6./ W.. W. K., I.. XX.X.XXXX, Z. H. XXX/X, XXX XX K., zastúpený procesnou opatrovníčkou F. G., Z. Y. XX, Y. a 7./ W. K., L.. Š., I..XX.X.XXXX, Z. H. XXX/X, XXX XX K., všetci zastúpení Mgr. Romanom Birčákom, advokátom so sídlom Námestie sv. Egídia 97, 058 01 Poprad proti žalovaným : 1./ Y. I., L.. K., I.. XX.X.XXXX, Z. I. XXX, XXX XX K., 2./ V. K., I.. XX.X.XXXX, Z. I. XXX, XXX XX K. o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam a o vzájomnej žalobe žalovaných na širšie vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o návrhu žalobcov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, takto

rozhodol:

- I. Návrh žalobcov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia z a m i e t a .
- II. Náhradu trov konania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia stranám sporu n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 1.3.2016 domáhali, aby súd zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnostiam - pozemkom parc.č.XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m², parc.č.XXX/XX- záhrada o výmere XXX m² a rodinnému domu súpisné číslo XXX postavenému na parcele č.XXX/X, nachádzajúcim sa v katastrálnom území K., obec K., okres N. zapísaným na liste vlastníctva č.XX vedeným Správou katastra N. a vykonal jeho vyporiadanie tak, že tieto nehnuteľnosti prikáže do podielového spoluvlastníctva žalovaných s podielom žalovanej v 1.rade 5/6 a žalovaného v 2.rade 1/6, ktorým uloží povinnosť zaplatiť žalobcom náhradu za ich spoluvlastnícky podiel alebo eventuálne nariadi predaj predmetných nehnuteľností s tým, že výťažok z predaja bude rozdelený medzi strany sporu podľa ich spoluvlastníckych podielov pred zrušením spoluvlastníctva.

2. Žalovaní v spore formou vzájomnej žaloby uplatnili voči žalobcom viaceré nároky.

3. Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok zo dňa 16.10.2020, č.k.5C/50/2016 - 348 bolo vo veci rozhodnuté tak, že súd zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcov a žalovaných k pozemkom, parcela registra „H. Č..XXX/X o výmere XXX m²- zastavaná plocha a nádvorie, parcela registra „H. Č..XXX/XX o výmere XXX m²-záhrada a rodinnému domu súpisné číslo XXX, postavenému na parcele č.XXX/X, nachádzajúcim sa v katastrálnom území K., obec K., okres N. zapísaným na liste vlastníctva č.XX v katastri nehnuteľností Okresného úradu N., odbor katastrálny (prvý výrok rozsudku) a prikázal uvedené nehnuteľnosti (druhý výrok rozsudku) do podielového spoluvlastníctva žalovanej v 1.rade - Y. I., L.. K. (podiel 5/6) a žalovaného v 2.rade - V. K. (podiel 1/6).

4. Súd súčasne uložil žalovanej v 1.rade povinnosť nahradiť za spoluvlastnícky podiel žalobkyni v 1.rade sumu 8.302,08 eur v mesačných splátkach po 100,-eur, žalobcovi v 2. rade sumu 1.383,68 eur v mesačných splátkach po 18,-eur, žalobcovi v 3. rade sumu 1.383,68 eur v mesačných splátkach po 18,-eur, žalobkyni v 4.rade sumu 1.383,68 eur v mesačných splátkach po 18,-eur, žalobcovi v 5.rade sumu 1.383,68 eur v mesačných splátkach po 18,-eur, žalobcovi v 6.rade sumu 1.383,68 eur v mesačných splátkach po 18,-eur a žalobkyni v 7.rade sumu 1.383,68 eur v mesačných splátkach po 18,-eur a žalovanému v 2. rade povinnosť nahradiť za spoluvlastnícky podiel žalobkyni v 1.rade sumu 1.660,42 eur v mesačných splátkach po 40,-eur, žalobcovi v 2.rade sumu 276,74 eur v mesačných splátkach po 10,-eur, žalobcovi v 3.rade sumu 276,74 eur v mesačných splátkach po 10,-eur, žalobkyni v 4.rade sumu 276,74 eur v mesačných splátkach po 10,-eur, žalobcovi v 5.rade sumu 276,74 eur v mesačných splátkach po 10,-eur, žalobcovi v 6.rade sumu 276,74 eur v mesačných splátkach po 10,-eur a žalobkyni v 7.rade sumu 276,74 eur v mesačných splátkach po 10,-eur, pričom prvé splátky sa stanú splatnými 20. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 20. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (tretí a štvrtý výrok rozsudku).

5. Vzájomnú žalobu žalovaných súd zamietol (piaty výrok rozsudku) a rozhodol, že žalobcovia majú nárok na náhradu trov konania proti žalovaným v rozsahu 33,24 %, s tým, že o ich konkrétnej výške rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (šiesty výrok rozsudku), pričom náhradu trov konania o vzájomnej žalobe žalobcom nepriznal (siedmy výrok rozsudku).

6. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 04.11.2020.

7. Dňa 26.01.2021 bol súdu doručený návrh žalobcov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. V ňom žiadali, aby súd zriadil záložné právo na spoluvlastnícky podiel žalovanej v 1.rade (v pomere 5/6) na vyššie uvedených nehnuteľnostiach zapísaných na Y. Č..XX pre k.ú. K. s tým, že toto záložné právo bude zabezpečovať pohľadávky žalobcov voči nej uplatnené a priznané v konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp.zn.5C/50/2016 na zaplatenie pohľadávky žalobkyne v 1.rade vo výške 8.102,08 eur, pohľadávky žalobcu v 2.rade vo výške 1.348,68 eur, pohľadávky žalobcu v 3.rade vo výške 1.348,68 eur, pohľadávky žalobcu v 4.rade vo výške 1.348,68 eur, pohľadávky žalobcu v 5.rade vo výške 1.348,68 eur, pohľadávky žalobcu v 6.rade vo výške 1.348,68 eur a pohľadávky žalobcu v 7.rade vo výške 1.348,68 eur ako aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33,24 % o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením. Ďalej v ňom žiadali, aby súd zriadil záložné právo na spoluvlastnícky podiel žalovaného v 2.rade (v pomere 1/6) na vyššie uvedených nehnuteľnostiach zapísaných na LV č.XX pre k.ú. K. s tým, že toto záložné právo bude zabezpečovať pohľadávky žalobcov voči nemu uplatnené a priznané v konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp.zn.5C/50/2016 na zaplatenie pohľadávky žalobkyne v 1.rade vo výške 1.580,42 eur, pohľadávky žalobcu v 2.rade vo výške 256,74 eur, pohľadávky žalobcu v 3.rade vo výške 256,74 eur, pohľadávky žalobcu v 4.rade vo výške 256,74 eur, pohľadávky žalobcu v 5.rade vo výške 256,74 eur, pohľadávky žalobcu v 6.rade vo výške 256,74 eur a pohľadávky žalobcu v 7.rade vo výške 256,74 eur ako aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33,24 % o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením.

8. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobcovia odôvodnili tým, že poukázali na vyššie uvedený rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 16.10.2020 s tým, že žalobcovia (zjavne mali na mysli žalovaných) na základe neho už sú zapísaní na liste vlastníctva ako výluční spoluvlastníci v uvedených podieloch. Uviedli, že ku dňu podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobcovia (aj tu zjavne mali na mysli žalovaných) riadne zaplatili po dve splátky, v dôsledku čoho žalovanej v 1.rade ostáva uhradiť žalobkyni v 1.rade sumu 8.102,08 eur (uhradených bolo 200,-eur) a každému zo žalobcov v 2.až 7.rade sumu 1.347,68 eur (uhradených bolo 36,-eur), teda spolu všetkým žalobcom zaplatiť má ešte sumu 16.188,17 eur a žalovanému v 2.rade ostáva uhradiť žalobkyni v 1.rade sumu 1.580,42 eur (bolo uhradených 80,-eur) a každému zo žalobcov v 2.až 7.rade sumu 256,74 eur (bolo uhradených 20,-eur), teda spolu všetkým žalobcom zaplatiť má ešte sumu 3.120,83 eur.

9. V návrhu uviedli, že majú obavu, že výkon rozhodnutia na zaplatenie nárokov žalobcov na náhradu za spoluvlastnícke podiely a trovy konania bude zmarený tým, že žalovaní nebudú mať dostatok majetku na ich úhradu, keď na základe vyjadrení žalovaných ako aj dokladov predložených v súdnom konaní vyplýva, že žalovaná v 1.rade poberá invalidný dôchodok vo výške 211,70 eur mesačne, žalovaný v 2.rade starobný dôchodok vo výške 424,90 eur mesačne, pričom v priebehu konania obaja žalovaní zhodne tvrdili, že žiaden iný príjem ani majetok okrem daných nehnuteľností nemajú. Z uvedeného podľa žalobcov vyplýva, že dané nehnuteľnosti sú jediným hodnotným majetkom

žalovaných a pokiaľ by ho žalovaní previedli na tretiu osobu, výkon rozhodnutia na úhradu nárokov priznaných žalobcom v predmetnom rozsudku by bol vzhľadom na ich majetkovú situáciu ohrozený. Žalobcovi tvrdili, že nebezpečenstvo zmarenia výkonu považujú za reálne a bezprostredné, nakoľko v rodinnom dome s.č.XXX bývajú a nehnuteľnosti užívajú tiež dvaja synovia žalovanej, ktorej nič nebráni aby spoluvlastnícky podiel na nich previedla, preto navrhujú nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktoré je pre žalovaných najmenej obmedzujúce a zároveň chráni práva a záujmy žalobcov - sudcovské záložné právo na nehnuteľnosti. I keď hodnota nehnuteľností je vyššia ako výška priznaných pohľadávok žalobcov, nejde podľa nich o hrubý nepomer, pričom pohľadávky žalobcov priamo súvisia s nehnuteľnosťami, keďže ide o náhrady za ich spoluvlastnícke podiely na týchto nehnuteľnostiach a preto je podľa nich logické aby boli zabezpečované práve nehnuteľnosťami. Podľa žalobcov účinným prostriedkom zabezpečenia už z podstaty veci môže byť len vec, ktorej hodnota je vyššia ako hodnota zabezpečovanej pohľadávky. Okrem toho, že ide o jediný hodnotný a speňažiteľný majetok žalovaných, zriadenie záložného práva nebráni súčasnému využitiu nehnuteľností ani ho nijako významne neobmedzuje, pričom podľa žalobcov záujem na úhrade ich pohľadávky prevažuje nad prípadnými inými záujmami žalovaných. Tvrdili, že si uvedomujú, že navrhujú zriadiť záložné právo na zabezpečenie aj náhrady trov konania o ktorej súd ešte nerozhodol, avšak podľa nich je to možné, lebo sudcovské záložné právo spravuje sa ustanoveniami Občianskeho zákonníka o záložnom práve a toto podľa § 151c ods.2 Občianskeho zákonníka možno zriadiť aj na pohľadávku, ktorá vznikne v budúcnosti alebo ktorej vznik závisí od splnenia podmienok. Poukázali na to, že súd už rozhodol o nároku žalobcov na náhradu trov konania, žalobcovia sumu trov už vyčíslili, preto majú za to, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je v celom rozsahu dôvodný, navrhujú nariadiť požadované zabezpečovacie opatrenie a priznať im nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. K návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia ako dôkaz pripojili výpis z listu vlastníctva č.XX pre k.ú. K..

10. Podľa § 343 ods.1 až 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra. Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

11. Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

12. Podľa § 326 ods.1 a 2 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

13. Po preskúmaní návrhu žalobcov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd dospel k záveru, že žalobcovia neosvedčili existenciu a splnenie zákonných podmienok pre nariadenie nimi požadovaného zabezpečovacieho opatrenia a preto ich návrh v celom rozsahu zamietol.

14. Zmyslom inštitútu zabezpečovacieho opatrenia je zabezpečiť reálnu vykonateľnosť súdneho rozhodnutia zriadením záložného práva. Zabezpečením reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia treba rozumieť opatrenie spôsobilé odvrátiť stav, pri ktorom by v dôsledku možného počínania z rozhodnutia povinnej osoby mohlo dôjsť buď k úplnému vylúčeniu možnosti osoby z rozhodnutia oprávnenej úspešne sa domôcť núteného splnenia uloženej povinnosti, alebo prinajmenšom k podstatnému sťaženiu prístupu oprávneného k uplatneniu takejto možnosti (oboje za predpokladu, že navzdory existencii vykonateľného rozhodnutia povinný odmietne uloženú povinnosť splniť dobrovoľne). Či je alebo nie je prítomná existencia takejto obavy, tak to možno usudzovať najmä z hľadiska vyvíjania aktivít povinným, týkajúcich sa jeho majetku (napr. v smere zbavenia sa ho). Zabezpečovacie opatrenie slúži len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení a vzniká až zápisom do príslušného registra. Vo všeobecnosti záložné právo ako vecné právo k cudzej veci (zálohu) plní okrem zabezpečovacej funkcie aj uhradzovacia funkciu, ak primárna povinnosť dlžníka spočívajúca v úhrade peňažnej pohľadávky nebude splnená. Konanie o nariadení zabezpečovacieho

opatrenia je plne ovládané dispozičným princípom. To znamená, že toto konanie nie je možné začať ex offo, ale len na návrh. V návrhu na začatie konania na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia musí veriteľ (navrhovateľ) okrem všeobecných náležitostí podania a žaloby, opísať rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce obavu, že exekúcia bude ohrozená, predmet záložného práva ako aj skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a tiež k návrhu pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva. Konajúci súd musí pred rozhodnutím o nariadení zabezpečovacieho opatrenia skúmať splnenie podmienok na jeho nariadenie, pričom spravidla dokazovanie nevykonáva, rozhoduje bez pojednávania a výsluchu strán. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie, teda súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvýš pravdepodobné, pričom strany sú povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 149 a nasl. CSP). Na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je nevyhnutné, aby strana osvedčila potrebu nevyhnutnej ochrany jej práv a právom chránených záujmov a tiež dôvodnú obavu z ohrozenia exekúcie. Zákonná úprava pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia tak vyžaduje splnenie základných podmienok, ktorými sú: a/ osvedčenie dôvodnosti a trvania peňažného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, b/ osvedčenie existencie obavy budúceho zmarenia exekúcie (princíp opodstatnenosti) a c/ primeranosť zásahov do majetkových pomerov dlžníka.

15. V prejednávanom prípade súd, posudzujúc danú vec vo svetle zhora uvedených zásad a citovanej zákonnej úpravy dospel k záveru, že v tomto konaní nebolo preukázané splnenie všetkých procesných a materiálnych podmienok pre poskytnutie ochrany žalobcom nariadením požadovaného zabezpečovacieho opatrenia. Súd má za to, že žalobcovia v konaní síce osvedčili existenciu peňažnej pohľadávky voči žalovaným z titulu náhrady za ich spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach, na zabezpečenie ktorej má navrhované zabezpečovacie opatrenie slúžiť, ale ničím neosvedčili obavu z ohrozenia a budúceho zmarenia exekúcie. Podporne súd uvádza, že podľa jeho názoru neosvedčili ani primeranosť navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej sa má nariadiť zabezpečovacie opatrenie.

16. V tejto súvislosti súd podporne poukazuje aj na Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku autorov Števíček, M., Fícová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Praha : C. H. Beck., 2016, , strana 1155, výklad k § 2343 CSP podľa ktorého, cit „Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo, alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Zabezpečovacie opatrenie môže súd nariadiť pred začatím konania, v priebehu konania ako aj po jeho skončení. Nariadenie zabezpečovacieho opatrenia po skončení konania bude namieste napríklad v prípade, ak v súdnom konaní bola v prospech veriteľa judikovaná pohľadávka, pričom majetok dlžníka je zaťažený skoršími záložnými právami a zároveň má veriteľ záujem vymôcť túto pohľadávku v exekučnom konaní...Prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia získa veriteľ postavenie záložného veriteľa a bude môcť pristúpiť k výkonu záložného práva na uspokojenie judikovanej pohľadávky v exekučnom konaní v súlade s ust. §343 ods.3 CSP aj napriek existencii skoršieho záložného práva.“

17. Tu žalobcovia nariadenia zabezpečovacieho opatrenia domáhajú sa po skončení konania, keď už bola judikovaná ich pohľadávka. Jedným zo zákonných predpokladov na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia v takom prípade, okrem návrhu na jeho zriadenie, spôsobilého predmetu záložného práva a skutočnosti, že musí sa jednať o zabezpečovanie peňažnej pohľadávky (čo návrh žalobcov spĺňa) je aj osvedčenie obavy z budúceho zmarenia exekúcie. Splnenie tejto zákonnej podmienky podľa názoru súdu žalobcovia neosvedčili, na jej osvedčenie nepredložili ani neoznačili absolútne žiadne dôkazy. Navyše, pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa tu má vzťahovať zabezpečovacie opatrenie, súd musel prihliadnuť na zásadu a požiadavku proporcionality, teda skúmať či vo vzťahu k pohľadávke z hľadiska rozsahu zabezpečenia nevznikne celkom zjavný nepomer, pričom zriadením zabezpečovacieho opatrenia by taký nepomer vznikol, čo je len ďalší dôvod, prečo návrhu nebolo možné vyhovieť.

18. Pokiaľ ide o prvý dôvod pre zamietnutie návrhu - neosvedčenie hrozby zmarenia exekúcie, tu súd úvodom na podporu svojho záveru opäť poukazuje na už spomínaný Veľký komentár k CSP, keďže sa s ním plne stotožňuje. Ten vo vzťahu k tejto zákonnej podmienke pre zriadenie zabezpečovacieho opatrenia (viď strana 1158) okrem iného uvádza, cit. "Pri skúmaní obavy budúceho zmarenia exekúcie bude súd vychádzať z konkrétnych skutkových okolností prípadu. Dokazovanie sa v tomto prípade nevykonáva, ale súd, ktorý rozhoduje o návrhu, musí mať osvedčené, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Z hľadiska osvedčenia relevantných skutočností by mal navrhovateľ súdu poskytnúť dôkazy, ktoré jednoznačne osvedčia potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie...aj pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa má vzťahovať zabezpečovacie opatrenie, musí súd zohľadniť zásadu primeranosti zásahov do majetkových pomerov dlžníka, a to aj vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej súd zriaďuje zabezpečovacie opatrenie. Z hľadiska rozsahu zabezpečenia tak nesmie vzniknúť celkom zjavný nepomer. Súd by mal teda aj v tomto prípade rešpektovať zásadu a požiadavku proporcionality."

19. Vo vzťahu k už existujúcej, žalobcom prisúdenej pohľadávke, zabezpečenia ktorej sa tu domáhajú treba uviesť, že táto má základ v konaní o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, kde skúmanie kreditibility toho spoluvlastníka, ktorému má byť vec prikázaná a ktorý má poskytnúť náhradu ustupujúcim spoluvlastníkom je vždy nevyhnutnou a neoddeliteľnou súčasťou takého konania, nakoľko neschopnosť spoluvlastníka vyplatiť ostatným spoluvlastníkom primeranú náhradu má rovnaký dôsledok ako to, keď žiadny spoluvlastník vec nechce, a síce, súd v takom prípade nemôže vyporiadať spoluvlastníctvo prikázaním veci spoluvlastníkovi, ktorý nie je reálne schopný zaplatiť danú náhradu, ale musel by nariadiť predaj veci a výťažok rozdeliť podľa podielov, čo koniec koncov tvrdili aj sami žalobcovia v priebehu konania vo veci samej. Teda vo vzťahu k návrhu žalobcov nemožno tu opomenúť a obísť to, že ich pohľadávka, zabezpečenia ktorej sa takto domáhajú nie je typickou pohľadávkou z klasického sporu o peňažné plnenie, kde je pre vyhovenie žalobe úplne irelevantné a v konaní sa vôbec neskúma, či dlžník je schopný pohľadávku veriteľa uspokojiť, ale tu daná pohľadávka má základ v konaní, kde súd priamo riešil, skúmal a dôsledne zaoberal sa tým (lebo bola to podmienka samotného vyhovenia žalobe pokiaľ ide o daný spôsob vyporiadania spoluvlastníctva), či žalovaní budú reálne schopní v primeranom čase uspokojiť pohľadávku titulom náhrady za spoluvlastnícke podiely žalobcov. Tu súd poukazuje na body 43 až 45 odôvodnenia svojho rozsudku zo dňa 16.10.2020. Súd povolil plnenie náhrady za spoluvlastnícke podiely v splátkach, ktoré nateraz podľa tvrdenia žalobcov žalovaní riadne a včas hradia. Preto v situácii, kedy priamo v základnom konaní musela sa riešiť a riešila sa otázka schopnosti žalovaných uspokojiť peňažný nárok žalobcov, pričom bolo im povolené plnenie v splátkach, voči čomu žalobcovia nenamietali, nenapadli odvolaním ani výšku splátok a rozsudok nadobudol právoplatnosť, nemožno návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia úspešne odôvodniť len všeobecnými skutočnosťami, známymi už v základnom konaní a zohľadnenými už pri rozsudku súdu zo dňa 16.10.2020. Keďže priamo v konaní o zrušení podielového spoluvlastníctva súd dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany práv žalobcov je postačujúce povolenie splátok pod následkom straty ich výhody v prípade ich riadneho neplnenia s možnosťou následného núteného výkonu, potom z logiky veci na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nemôže stačiť len všeobecné tvrdenie žalobcov, že je tu obava z výkonu rozhodnutia, lebo žalovaní majú ako príjem len dôchodok, keďže toto všetko bolo známe už v základnom konaní a premietlo sa už do základného rozhodnutia. Na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v takejto situácii by preto podľa názoru súdu musela byť žalobcami osvedčená nejaká nová skutočnosť, ktorá nastala po rozhodnutí a ktorá by odôvodňovala skutočnú a reálnu obavu z uspokojenia ich pohľadávky, alebo neplnenie splátok žalovanými. Nič také však žalobcovia netvrdili ani neosvedčili. Žalovaní podľa ich tvrdenia doteraz splatné splátky riadne zaplatili, pričom súd poukazuje na to, že od vyhlásenia rozsudku, voči ktorému žalobcovia (pokiaľ ide o povolenie splátok v danej výške) nepodali odvolanie do podania návrhu na zabezpečovacie opatrenie uplynuli len niečo vyše tri mesiace. Nevyplýva z návrhu žalobcov žiadna zmena pomerov žalovaných za taký krátky čas, ktorá by odôvodňovala aktuálnu obavu zo zmarenia uspokojenia ich pohľadávok.

20. Žalobcovia tvrdia reálne a bezprostredné nebezpečenstvo zmarenia výkonu rozhodnutia s poukazom na to, že v rodinnom dome bývajú synovia žalovanej v 1.rade a nič podľa nich nebráni tomu, aby na nich previedla svoj podiel, no jednak vôbec ničím toto svoje všeobecné tvrdenie (o hrozbe prevodu), platné pre každý jeden obdobný prípad spoluzitia rodiča a detí neosvedčili (teda žeby žalovaná v 1.rade chystala sa nakladať so svojim spoluvlastníckym podielom) a navyše nie je zrejmé, ako má toto tvrdenie osvedčovať obavu vo vzťahu k žalovanému v 2.rade, ktorý je tiež podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností. Žalobcovia neposkytli súdu žiadne dôkazy, ktoré by jednoznačne osvedčili potrebu

neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie. Súd podporne poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn.16Co/33/2019 podľa ktorého je potrebné, aby žalobca navrhujúci zabezpečovacie opatrenie, cit „osvedčil, že nebezpečenstvo ohrozenia exekúcie budúceho rozhodnutia je reálne a bezprostredne hrozí. Žalobca musí túto obavu osobitne špecifikovať, v čom konkrétne spočíva. Iba samotná existencia dlhu (bez ohľadu na to v akej výške) obavu z ohrozenia budúcej exekúcie neosvedčuje. Osvedčenie musí byť založené na konkrétnom správaní odôvodňujúcom túto obavu. Súd musí rovnako skúmať aj princíp proporcionality, t.j. musí skúmať, či zabezpečovacie opatrenie neobmedzí povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah a aj v tomto smere rozhodnutie náležite odôvodniť.“

21. Nehnuteľný majetok žalovaných vychádzajúc z listu vlastníctva predloženého samými žalobcami nie je zaťažený žiadnymi inými (skoršími) záložnými právami. Žalobcovia neosvedčili ani netvrdili, žeby žalovaní mali iné nesplnené záväzky, pre ktoré by im napríklad hrozila exekúcia (v konaní vo veci samej neboli zistené žiadne ich iné dlhy ktoré by mohli viesť k výkonu rozhodnutia), preto na osvedčenie zákonných podmienok na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nestačia všeobecné tvrdenia platné pre každý jeden obdobný prípad, ani tvrdenia, že vzhľadom na výšku dôchodku žalovaných môže byť ich plnenie ohrozené. Ak žalovaní z takej výšky svojho dôchodku nateraz riadne plnia splátky, potom bolo na žalobcoch, aby osvedčili konkrétnymi skutočnosťami a dôkazmi nimi tvrdenú obavu, že v budúcnosti tak robiť nebudú, čo sa nestalo. Nie je podľa názoru súdu možné nariadiť zabezpečovacie opatrenie, keď napríklad vo vzťahu k žalovanému v 2. rade žalobcovia v konaní vo veci samej pôvodne sami navrhovali, aby tento platil súhrnnú výšku splátky všetkým žalobcom na úrovni len cca 50,-eur mesačne, pričom súd vzhľadom na ním deklarovajúcu ochotu a schopnosť platiť sumu až 100,-eur mesačne povolil vyššiu súhrnnú splátku, pričom tento žalovaný určené splátky v tejto vyššej výške aj riadne plní a žalobcovia napriek tomu (hoci poberá exekvovateľný dôchodok) žiadajú zriadiť záložné právo na jeho spoluvlastnícky podiel len s poukazom na všeobecnú a nekonkretizovanú obavu, že plniť prestane a argumentujú možným prevodom nehnuteľností zo strany žalovanej v 1.rade na jej synov, hoci žalovaný v 2.rade má svoj vlastný spoluvlastnícky podiel a tvrdenie o prevode podielu žalovanej v 1.rade na synov sa ho netýka.

22. Pokiaľ ide o otázku proporcionality, súd súhlasí so žalobcami v tom, že z logiky veci prostriedkom účinného zabezpečenia môže byť len vec, ktorej hodnota je vyššia ako hodnota pohľadávky a súhlasí s nimi aj v tom, že zriadenie záložného práva je menej obmedzujúce ako napr. zákaz prevodu, avšak nesúhlasí s nimi v tom, že tu nejde o hrubý o nepomer medzi hodnotou majetku a pohľadávkou. V tu súdenom spore vo všetkých už uvedených jeho konkrétnych okolnostiach ide podľa názoru súdu o hrubý nepomer, a to aj pri započítaní prípadnej pohľadávky titulom trov konania, vzhľadom na ich vyčíslenú výšku. V konaní vo veci samej bola ustálená hodnota nehnuteľností ku ktorým má byť na základe navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia zriadené záložné právo vo výške 79.700,-eur. Pri spoluvlastníckom podiele žalovanej v 1.rade 5/6 (teda v hodnote cca 66.416,-eur) a žalovaného v 2.rade 1/6 (teda v hodnote cca 13.283,-eur) je hodnota nehnuteľností viac ako 4-násobná vo vzťahu k zabezpečovanej pohľadávke (žalobcovia svoju aktuálnu pohľadávkou voči žalovanej v 1.rade vyčíslili sumou 16.188,17 eur, pričom hodnote jej podielu na nehnuteľnostiach zodpovedá suma až 66.416,-eur, voči žalovanému v 2.rade pohľadávkou vyčíslili sumou 3.102,83 eur, pričom hodnote jeho podielu na nehnuteľnostiach zodpovedá suma 13.283,-eur). Vychádzajúc z nutnosti dodržania zásady proporcionality, zmyslom ktorej je, aby zriadením záložného práva zabezpečovacím opatrením nebola spôsobená ujma na základných právach žalovaného a aby takáto ujma nebola neprimeraná sledovanému cieľu, preto súd dospel k záveru, že nariadením zabezpečovacieho opatrenia v navrhovanom znení by došlo k neprimeranému zásahu do majetkových práv žalovaných, keďže nateraz riadne plnia svoj záväzok, spôsob a dĺžka plnenia ktorého nebola žalobcami v konaní vo veci samej napadnutá ani spochybnená. Nesporne teda pohľadávka žalobcov by bola zriadením záložného práva zabezpečená v niekoľkonásobne vyššej výške vo vzťahu k cene založenej nehnuteľnosti, čo vykazuje známky zjavného hrubého nepomeru. V tomto smere preto neobstojí tvrdenie žalobcov, že za danej situácie zabezpečovacie opatrenie obmedzí vlastnícke právo žalovaných v nevyhnutnom rozsahu.

23. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody súdu neostávalo iné, než o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia rozhodnúť tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, to znamená v celom rozsahu ho zamietnuť.

24. Pre zabezpečovacie opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods.2 CSP v spojení s § 344 CSP). Ak by po vydaní tohto uznesenia došlo k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nič nebráni žalobcom podať nový návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia (§ 329 ods.3 CSP v spojení s § 344 CSP).

25. O trovách konania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd rozhodol podľa § 255 CSP v spojení s § 262 ods.1 a 2 CSP. Vzhľadom na zamietnutie návrhu v celom rozsahu mali plný úspech v konaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalovaní, preto im vznikol nárok na plnú náhradu trov konania proti žalobcom. Žalovaní však náhradu žiadnych trov konania neuplatnili, zo spisu ani žiadne preukázateľné trovy konania žalovaných nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods. 1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.